



گسترش کاربری و کاهش هزینه‌های تولید دستگاه‌های هوشمند توسط تراشه‌سازان اقبال عمومی را به سمت استفاده از تلفن‌های هوشمند، تبلت‌ها و در آینده‌ای نزدیک حتی لپ‌تاپ‌های کم‌مصرف هدایت می‌کند. از طرف دیگر، رشد شرکت‌های سازنده SOC به قدری شتابان است که همانند سیاه‌چاله‌ای بی‌رحم، شرکت‌های کوچک‌تر را به درون خود کشانده و در این میان، حتی سازندگان بزرگ تراشه‌های دسکتاپ نیز از نیروی جاذبه این ابر سیاه‌چاله‌ها در امان نبوده‌اند! شاید انحلال یا ادغام شرکت بزرگی نظیر AMD در یک مجموعه دیگر تصوری غیر ممکن بنماید، اما زمزمه‌هایی از خرید این ابرسازنده پردازنده و تراشه‌های گرافیک دسکتاپ توسط غول الکترونیکی جهان یعنی سامسونگ به گوش می‌رسد. اگرچه سامسونگ در برابر این خیرسازی واکنشی نشان نداده است و بعید هم نیست که آن را خبری نادرست اعلام کند، اما بعید نیست که این اتفاق دیر یا زود به وقوع بپیوندد.

حال می‌توان این رخداد بزرگ صنعت نانو جهان را از سه منظر بررسی کرد:

1. ابتدا از جنبه مالی به بررسی موضوع می‌پردازیم. شرکت AMD که در دو دهه گذشته با فراز و فرودهای زیادی روبه‌رو بوده، همواره کوشیده است تا فاصله میان خود و رقیبانش را چه در بخش پردازنده و چه گرافیک به حداقل برساند، اما در سال‌های گذشته شاهد بودیم که این فاصله نه تنها در یک سطح ثابت حفظ نشد، بلکه روزبه‌روز نیز بر آن افزوده شد. این عقب‌ماندگی با جنگیدن AMD در دو جبهه پردازنده و تراشه‌های گرافیکی مرتبط بوده است و با وجود هشدارها و نظریات کارشناسان، این شرکت هیچ‌گاه نپذیرفت که برای زنده ماندن و پیش‌رفت باید در یک جاده گام بردارد! این شرکت که هم‌اکنون با کاهش شدید در کسب سود و سهم بازار تراشه‌های دسکتاپ روبه‌رو است، به جایی رسیده که نه توان بازگشت به عقب و اتخاذ سیاست تمرکز بر یک محصول را دارد و نه نیروی جنگیدن با رقبای سنتی و جدید را در خود احساس می‌کند!

این بیماری کهنه به گونه‌ای شرکت AMD را زمین‌گیر کرده است که حتی پروژه‌های پلی‌استیشن 4 و اکس‌باکس هم نتوانسته آن را از خطر فرورفتن در این گرداب در امان دارد. هرچند شرکت AMD کار روی طرح‌ها و ایده‌های سودآور را از سالیان اخیر آغاز کرده است، ولی کاهش و تحقق نیافتن درآمدهای مورد انتظار این شرکت بزرگ‌ترین مشکلی است که بر سر راه صنعتی کردن ایده‌های آن خودنمایی می‌کند. اوضاع با چند سال قبل تفاوت کرده است. AMD در جایگاهی نیست که از پذیرفتن شیوه‌های برون‌رفت از این وضعیت که گه‌گاه از سمت سهام‌داران و دلسوزان ارائه می‌شود، امتناع کند؛ زیرا در سال‌های گذشته نتیجه بی‌اعتنایی به نصیحت بزرگان را با گوشت و پوست خود لمس کرده است.

2. اگر دوست‌دار محصولات AMD هستیم، هنوز هم می‌توانیم مانند گذشته کاهش شدید سود این شرکت را موقتی و گذرا ببنداریم و همچنان به طرح‌های نخ‌نما و سنتی این شرکت دل خوش کنیم. اما این بار و با در نظر گرفتن همه جوانب، به نظر می‌رسد چاره AMD استفاده از سرمایه دیگران است تا بتواند ایده‌های بر زمین مانده خود را هرچه زودتر نهایی کند. از همین رو، معتقدم که خرید این شرکت توسط سامسونگ از یک ایده هوشمندانه نشأت گرفته است که هم می‌تواند ناجی بزرگی برای AMD باشد و هم سامسونگ را در اجرای طرح‌های نوین آینده یاری کند.

3. اغراق نیست اگر بگوییم که سامسونگ بزرگ‌ترین شرکت تراشه‌ساز در جهان گردش مالی بسیار بالایی دارد که می‌تواند زخم دیرینه کمبود نقدینگی AMD را التیام بخشد. این شرکت با استفاده از سرمایه سامسونگ می‌تواند علاوه بر تولید تراشه‌های دسکتاپ، به سمت رقابت با شرکت‌هایی نظیر ARM و کوالکام نیز حرکت کند و با اطمینان می‌شود گفت در این مسیر از پشتوانه مالی بسیاری نیز برخوردار خواهد بود. اما سامسونگ نیز از این پیوند منتفع خواهد شد. کم‌رنگ کردن سیطره تراشه‌های گرافیک ARM و جایگزینی آن با تکنولوژی گرافیکی AMD خود به‌اندازه کافی سود زیادی را نصیب سامسونگ خواهد کرد. همچنین، سامسونگ با استفاده از طرح‌ها و ایده‌های AMD می‌تواند ساخت پردازنده و تراشه گرافیکی خود را برای به‌کارگیری در دستگاه‌های هوشمند تسریع سازد که نتیجه آن نزدیکی سازندگانی مانند کوالکام و مدیاتک به پایان دوران طلایی حکمرانی بر بازار تراشه‌های SoC خواهد بود. مثل همیشه، باید صبر کنیم و ببینیم مصرف‌کنندگان دستگاه‌های هوشمند انگشت اقبال خود را بر کدام محصول و فناوری قرار می‌دهند؛ زیرا همین نشانه‌روها است که سیاست‌های آتی بزرگان صنعت تراشه‌های مجتمع را تحقق خواهد بخشید.

تاریخ انتشار: